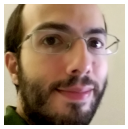
Comunicar l'Esperit

Per JoanM el dc., 07/10/2020 - 21:00

Molts dels conflictes del món provenen de malentesos, de falta de comunicació. Per arribar a transferir la informació que voldríem, fa falta que l'altre es faci present en el mateix canal, conegui el llenguatge, i li interessi escoltar dins del context en què es troba. Per exemple, si algú que ha perdut la clau de casa es posa a escriure whatsapps de socors als qui sap que no disposen d'internet durant el dia, serà inútil intentar-ho per aquell canal. I si els escriu en polonès sabent que amics i amigues no en saben ni un borrall, serà ben absurd aquell llenguatge. I aquell mateix missatge de socors, escrit amb la clau a la butxaca mentre assisteix a una festa d'aniversari, també perd tot el sentit, fora de context.

Els cristians hem fet experiència d'un Déu que ens ha canviat la manera de ser i de viure, de comprendre el que existeix. Entusiasmats amb la seva manera de ser, vivim una alegria que comunica, de cor a cor, un missatge ben viu. Però ens cal, altra vegada, el canal, el llenguatge i el context.

Quins canals, quins indrets, on podem trobar els receptors d'aquest missatge, la Bona Notícia del Déu-Amor? El llenguatge amb què estem celebrant a les litúrgies, o amb què expliquem de què es tracta la Bona Notícia, és un llenguatge proper i entenedor, parlem "la mateixa llengua" que els qui ens escoltaran? Què coneixem de les peripècies i de la vida diària dels destinataris (dubtes, anhels, angoixes, lluites...), el seu context?

La Bona Notícia és Esperit i és energia, i és meravellós que Déu s'hagi volgut comunicar pels nostres indrets i canals ben concrets, parlant llenguatge humà i sensible al que viu cada oient. Obrim-nos a que Déu arribi de debò a l'altre. Adaptem i recreem el nucli de la fe perquè es pronunciï amb sentit a les oïdes i a les pantalles dels altres. Preguem perquè l'Esperit creï en nosaltres autèntica comunicació.